

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld, 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 3 gld, 30 kr., za jeden mesec 1 gld, 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravištvu je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Grünov spomenik in nemška perfidnost.

Čas, ta zdravnik vseh zdravnikov, izléči vsako bolezen in utolaži vsako, še tako opravičeno in sveto jezo. Človeška narava je že tako ustvarjena, da se navadi tudi zla in je prenaša dasi nejevoljno z molčečo udanostjo, nadejé se boljše bodočnosti. Stvarnik je v neskončni svoji previdnosti obdaril nas Slovence z neko posebno krotkostjo. Kakor cigan mraza, tako je naš narod vjen, da ga brca in peha kdor le more, oficijelni pisarji, domače kukavice in oholi sosedi nemški in italijanski. Le redkokdaj se primeri, da nas zapusti prirojena nam apostolska potrpežljivost, da nam zavrè kri in da slovesno ugovarjamo zoper nasilstva, krivice, žaljenja ali — provokacije.

Nekaj let je tega, kar je vse slovensko prebivalstvo stolnega našega mesta dalo duška skrajni svoji ogorčenosti, provzročeni po predrzni nemškutarski provokaciji. Bilo je o priliki razkritja spomenika, kateri so z vladno asistenco postavili preklaverni ostanki nekdanj toli mogočnih in obolih nemškutarjev jednemu največjih naših nasprotnikov — grofu Antonu Auerspergu. Ta mož je storil slovenskemu narodu toliko zla, kakor malokateri drugi; stal je vedno na čelu vseh naših nasprotnikov, boril se zoper nas s poštenimi in nepoštenimi sredstvi, obrekoval in grdil nas na vse strani in zato se je čutil užaljenega sleherni Slovenec, ko se je temu človeku postavil spomenik sredi slovenske Ljubljane. Ta spomenik se ni postavil pesniku Anastaziju Grünu, kajti naši Nemci se bore malo brigajo za književnost; ni se postavil človeku Auerspergu, ker za neusmiljenega kmetkega tlačitelja nima simpatij niti Nemec; postavil se je politiku Antonu Auerspergu, in kot tak je očitna in nedvoumna provokacija. Kaj bi rekli Madjari, da se razkrije sredi Budimpešte spomenik — Haynavu; kaj bi rekli Dunajčani, da se jim postavi na Ring spomenik Windischgrätzov? Zmatrali bi ga za provokacijo, ravno tako kakor v Düsseldorfu ali Mogunciji nočejo imeti Henrik Heinejevega spomenika!

Mi Slovenci smo krotkejši. Ko se je razkril spomenik, zadovoljili smo se z manjšimi demonstracijami, potem pa se udali svoji usodi, utolažili svoj srd in svojo sveto jezo in kadar nas sedaj pripelje

pot čez Križevniški trg, gledamo na ta spomeniček brez posebne razburjenosti, dasi vemo, da se je postavil možu, ki je v „culici“ prinesel „celo“ slovensko slovarstvo v deželno zbornico! Mislimo si: Le stoj kot živa priča, da so ostanki kranjskih Nemcev koncem 19. veka bili v resnici pravi reveži, če v Ljubljani niso zmogli lepšega spomenika, kot je ta preprosta plošča!

Tako je naše stališče napram Auerspergovemu spomeniku in nobenemu razsodnemu Slovencu ne pride na misel, ta skromni spomenik siloma poškodovati ali zamazati. Da bi to storil naroden človek, obsodili bi ga brez usmiljenja, ali naroden človek gleda na ta spomenik tako mirno in ravnodušno, kakor da predstavlja Mahomeda ali Konfucija in še v sanjah ne misli na to, da bi ga zamazal ali pošodoval in tako sebe osramotil.

Vzlic temu se je primerilo, da so v soboto po noči neki neznani ljudje nekoliko zamazali ta spomenik in takoj je nastal v nemškem taboru grozen vik in krik. Uradno glasilo, tetka „Laibacherica“ je ta škandal popadla kakor lačen pes kost in v nesramni notici sumničila, da je kdo iz narodnih krogov se spozabil tako daleč, da je zamazal spomenik. Tisti preznani novinaraki suroveži pa, ki zalagajo Dunajske in Graške liste z lažnjivimi poročili iz Ljubljane, raztrobili so hitro, da je ta čin storil slovenski Sokol v polni društveni obleki. Ta laž je tako infamna, tako iz trte izvita, da je v vseh Ljubljanskih krogih obudila največjo indignacijo. Tisti sleparski žurnalisti, ki so to vest razglasili po svetu, so se tudi kaj hitro streznili in svoja lažnjiva poročila preklicali, ali to še ni nikako zadoščenje, tem menj, ker je skoro dognano, da so Auerspergov spomenik zamazali prav nemškutarčki sami. Že včeraj smo povedali, da je neki gospod, stanujoč nasproti spomeniku, slišal okolu polnoči, ko sta dva človeka, stoječ pred spomenikom, govorila nemški, in slišal je tudi neko sumno klockanje. Dognano je tudi, da se je ob isti uri klatila po Bregu, po Starem trgu in v okolici neka pijana druhal, ki je pred hišami, kjer so bile že razobešene zastave, razgrajala, kričala Heil in Hoch in z raznimi nemškimi psovkami obkladala ondu

stanujoče narodnjake. To so vsekako tako sumna fakta, da moremo iz njih po vsej pravici sklepati, da so Auerspergov spomenik zamazali neki nemškutarski — najeti ali ne najeti — ponočnjaki, hoteč na infamen način kompromitirati slovenske rodoljube, pripravljajoče se za vsesokolsko slavnost.

Mi se ne čudimo, da so Dunajski in Graški listi z zadoščenjem ponatisknili poročila, katera so jim doposlali Ljubljanski njihovi sodrudniki, ne čudimo se, saj je znano, da tako zanikarnega in nepoštenega novinarstva, kakor je nemško-židovsko v Avstriji, ni nikjer na svetu. Čudimo se pa, da se upa uradno glasilo c. kr. vlade kranjske na tak način, brez najmanjšega dokaza, sumničiti in žaliti narodno društvo in narodne kroge sploh. V tostranski polovici naše države izhaja kakih 12 uradnih listov, ali tako perfidno in nesramno, kakor pisari uradni list kranjski, odkar ima za urednika Henrika Noeta, ni še pisal nikdar noben avstrijski uradni list.

V tem oziru ne upliva današnja „Laibacheričina“ notica čisto nič na našo sodbo. Uredništvo uradnega lista se je pač zbalo neizogibnih posledic svojega počenjanja, videvši, da je njega pisava osokolila tudi tiste lopove, kateri pisarijo Dunajskim in Graškim listom, zato pa skuša sedaj odvaliti od sebe vsako krivdo. Da se s takimi nerodnimi manévri nič ne doseže, pač ni treba še posebe naglašati. Če je Henriku Noetu res za istino, zakaj pa, dočim je prej hitel sumničiti „Sokole“, sedaj še ne omeni, kar smo mi že včeraj trdili, da so samreč nemškutarji sami zamazali Zelenčev spomenik? Tu se vidi pristranost „Laibacherice“, iz tega se spozna hinarvstvo današnje njene notice.

Vprašanje je samo še, ali ravna urednik uradnega lista po naročilu tako, ali pa svojevoljno in v tem oziru je pač zadnji čas, da se jasno in nedvoumno izreče tisti, ki je Henrika Noeta poklical v Ljubljano in na katerega pade vsa senca vsega tega počenjanja, to je gosp. c. kr. deželni predsednik baron Hein. Kadar bo ta rahli naš dvom pojasnjen, vedeli se bomo obrniti na pravo adresu. Ali še jednokrat: zadnji čas je, da se izda prepotrebno pojasnilo! —

LISTEK.

Izlet v Carigrad.

Popotne črtice. Spisal A. Aškerc.

(Dalje.)

VII.

Adrijanopolj. — Ceremonije s pásii. — Plovdiv in znamenitosti njegove. — Pri rojaku g. prof. Bezenšek. — Pesnik Kesjakov.

Solnce je stalo že precej visoko nad nebosklonom, ko se nam prikaže na desni strani sredi velike ravnine, celo uro daleč od železnice, drugo „glavno mesto“ evropske Turčije — Adrijanopolj. Bolgari, katerih biva v mestu mej 70.000 prebivalci dobra tretjina, pravijo Adrijanopolju Odrin, Turki pa Edirneh. Mesto leži na levem bregu Maričinem. Nad vsem mestom dviga se ponosna džamija sultana Selima s štirimi minareti, katero Mohamedani smatrajo za najlepšo v celem turškem cesarstvu — kar pa je menda le orijentalška hyperbola. Odrin je močna trdnjava. Drugih znamenitosti tu ni. Trgovina je, prè, živahna. Marica je sicer široka, a preplitva, da bi mogla pro-

metu kaj koristiti. Zato pa je Odrin zvezan še s postransko železniško progoj do Dedeagača ob Egejskem morji. . .

Kmalu za post. Mustafa Paša „stopimo“ v Bolgarijo. Na post. Harmanli zagledamo poleg turškega napisa tudi že našo slovansko cirilico, ki nas spremlja potem do Belegagrada. Saj je pa tudi že skrajni čas; oči so mi bile že utrujene od turskih „čire-čar“. Ker je Harmanli prva bolg. postaja, počastita nas, čim obstoji vlak, policijski in mitničarski uradnik s svojim visokim pohodom. Prvemu prezentujemo z globokim poklonom svoj pás, da ga vidira do bližnje postaje, drugemu pa moramo s samozatajevanjem na stečaj odpreti popotni kovčeg, da vtakne vanj svoj oficijelni nos in se prepriča, ni li notri kaj turskih cigar in cigaret, svilenih robcev in raznega bazarskega blagá, za kar bi se moral plačati bakšisek v državno blagajnico. Tá ceremonija, ki se ponavlja na vsaki državni meji — in teh je na Balkanu veliko! — zdí se ti od kraja sila neslana, pozneje pa se udaš s filozofsko resignacijo in smejiš se na tihem, ko vidiš, kako neznansko veselje imajo uradniki s čitanjem in pedantično-vestnim vitfranjem neskončno važnega pas-

porta. Saj države, koder je pasport neobhodno potreben, nehoté kažejo, da so še — mlade. Potolaži te na Balkanu jedino tó, da ti bolgarski in srbski uradniki pritiskajo na potni list vsaj samo slovanske besede: „видѣлъ“ in „виѣден“. To se godí v Harmanli, v Caribrodu in v Pirotu. . .

Železna cesta teče skoro po vsej južni Bolgariji vedno ob Marici. Pri post. Tirnova-Semenli cepi se železnica proti severovshodu v Jamboli in v Burgas. Ravnina razširja se čedalje bolj. Še par neznatnih postaj in vlak obstoji na stanici Plovdivski, na koje pročelji čitaš „Пловдивъ“ in od spodaj „Philippople“. Pri izhodu iz kolodvora moral sem spet pokazati pás in povedati celó imé hotela, kjer mislim stanovati!! V dobri četrti ure pripeljal sem se v mesto pred hotel „България“. (Bolgarija) . . . „Bella gerant alii, tu felix Bolgaria nube!“ — tá verz mi je prihajal na misel, ko sem se vozil v mesto. Od postaje do srede mesta stavili so baš po višjih ukazih visoke mlaje, tam blizu mojega hotela, kjer se križa več ulic, gradili pa so velikansk lesen slavolok ter ga obijali s pisanim platom v narodnih barvah. Srečni princ Koburg in žena tvoja! Kaj se vse pripravlja vama na čast!

Poziv.

Popevke pokojnega mojega očeta Miroslava Vilharja se že davno ne morejo nikjer več dobiti. Mislim, da je zbirka, koju jaz po njem pose-
dujem, sploh jedini popolnoma ohranjeni eksemplar. Kolike vrednosti so te popevke, najboljši je dokaz to, da so malone vse postale svojina slovenskega in hrvatskega naroda, in da so nekoje (n. pr. „Po jezeru“, „Mila lunica“) svetoznane.

Da se te popevke ne pozabijo in da se v grlu narodovem preveč ne razidejo od svoje prvotnosti, odločil sem, prirediti novo izdanje in tako ga urediti, da bode z jedne strani popolnoma od-
govarjalo intencijam in mislim pokojnega mi očeta, z druge strani pa da bode tudi zadostovalo duhu sedanje moderne glasbe.

Kakor je znano, bil je pokojnik samouk v glasbi, pa je svoje popevke dal napisati drugim, ki pa večjim delom niso popolnoma umeli pravega duha njegove popevke. Jaz, ki sem slusal očeta samega popevati njegove pesmi, čutim se pozvanim in tudi obvezanim, podati narodu svojemu te po-
pevke v istem duhu, v kojem jih je autor zares za-
misli. Ako torej slovenski narod želi imeti glas-
bena dela Miroslava Vilharja v novem, po meni urejenem izdanju, naj me blagoizvoli podpirati pri tem podjetju, kajti brez njegove podpore ne bi ni-
kako mogel izvršiti svoje rodoljubne, pa tudi sinov-
ske dolžnosti.

Knjiga bode stala 2 gld., a more se tiskati samo tedaj, ako se oglasi dovoljno šte-
vilo predplačnikov. Obračam se torej na ro-
doljube in prijatelje nepozabljivega pokojnika, zlasti pa na vsa rodoljubna društva, osobito pevska, da mi pomorejo izvršiti to delo. Naročnina naj se mi pošlje najkasneje do 15. avgusta. Ako se dotlej ne bi oglasilo toliko naročnikov, da bi bili tiskovni troški pokriti, povrnila se bode vsakemu doposlana naročnina.

Slavna uredništva vseh slovenskih novin pro-
sim najuljudneje, da ta poziv izvolé ponatisniti.

V Zagrebu, dne 10. julija 1893.

F. S. Vilhar.

Mnogostranska poraba. Gotovo ni domačega zdravila, katero se dá tako mnogostransko porabiti, nego „Moll-ovo francosko žganje in sol“, ki je takisto bolesti utešujoče, ako se namaže ž njim, kadar koga trga, zakaj to zdravilo upliva na mišice in živce krepilno in je zatorej dobro, da se priliva kopelim. Steklenica 90 kr. Po poštnem povzetju pošilja to zdravilo vsak dan lekar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik, DUNAJ, Tuchlauben 9. V zalozah po deželi zahtevati je izrecno MOLL-ov preparat, zaznamovan z varnostno znamko in podpisom. Manj nego dve stekle-
nici se ne pošilja. 6 (18—9)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta
2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Umrli so v Ljubljani:

8. julija: Helena Kocijan, hišnika žena, 49 let, Zvo-
narske ulice št. 5, jetika.

9. julija: Leopoldina Ošaben, sprevednikova hči,
3½ leta, Marije Terezije cesta št. 14, škrlatica. — Jera
Jak, zasobnega uradnika žena, 74 let, Gradišče št. 15, ostar-
elost. — Ciril Železnik, kurjačev sin, 7 dni, Tržaška cesta
št. 28, vsled čeljustnega krča.

V deželni bolnici:

8. julija: Neža Tomazin, kajzarjeva hči, 13 let,
jetika.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
10. julija	7. zjutraj	736.4 mm.	19.4° C	sl. vzh.	obl.	
	2. popol.	735.0 mm.	29.6° C	sl. zah.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	735.2 mm.	21.6° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura 23.5°, za 4.6° nad normalom.

Mestni zastop Krški

odda po javni niževalni dražbi (minuendo licitandi) izvršitev
stavbenega dela

mestne hiše v Krškem.

Oddaja se: zidarsko, tesarsko, mizararsko, ključarsko, slikarsko in sploh
vse delo, ki se ima pri stavbi izvršiti.

Izključna cena je 7064 gld. — Javna dražba (licitanda) bode

dne 20. julija t. l. ob 11. uri dopoldne

v občinski pisarni v Krškem, kjer so na razpolago (razvid) načrti
(plani), prevdarek in pogoji gledé stavbe.

Vadium mora položiti vsak, ki se udeleží dražbe, 10%.

Mestni zastop Krški

(705—2) dne 3. julija 1893.

Dunajska borza

dne 11. julija t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 97.95	—	gld. 97.85
Srebrna renta	97.55	—	97.45
Zlata renta	118.35	—	118.40
4% krona renta	97.10	—	97.10
Akcije narodne banke	984.00	—	984.00
Kreditne akcije	337.50	—	336.75
London	123.50	—	123.55
Napol.	9.81½	—	9.82
C. kr. cekini	5.85	—	5.85
Nemške marke	60.47½	—	60.50
Italijanski bankovci	46.50	—	—
Papirnat rubelj	1.30½	—	—

Dne 10. julija t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	193
Ogerska zlata renta 4%	115
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi.	121
Kreditne srečke po 100 gld.	197
Rudolfove srečke po 10 gld.	23
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	151
Tramway-drust. velj. 170 gld. a. v.	259

Izvolite čitati!

Blazine

(pernice), zglayniki iz novega, sivga gosjega perja. To
sivo perje je z roko pukano, torej popolnoma novo in
stane funt (¼ kile) 60 kr., boljše vrste 70 kr. Pošilja se
za poskušajo samo 10 funtov in tudi več poštni tovorek
proti povzetju. Jakob Krasa, trgovina s postelnim
perjem v Pragi. Zamena dovoljena. (724)

Namestovanja zmožen (687—2)

notarski kandidat

želi se premestiti s 1. septembrom.

Ponudbe na upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Učenca

z dobrimi spričevali takoj vzprejme v spece-
rijsko prodajalnico Jer. Reitz v Ljubljani,
v Kravji dolini. (712—2)

Zaradi

preselitve

ki bode v kratkem, se bodo vse še v za-
logi se nahajajoče

spomladne in letne obleke za
gospode in dečke, vrhne suk-
nje, haveloki, otročja oblačila
in paletoti,

kakor tudi

plašči za gospé in deklice

jaqueti, pelerini, ovratniki iz
čipek in prašni plašči

po znatno znižanih cenah

razprodajali

pri

(326—16)

Gričar-ju & Mejač-u

preje M. Neumann

v Ljubljani, Slonove ulice št. 11.

MAGGIJEVA zabele za juhe

je posebno dobra za to, da se vsaka slaba juha učini takoj
jako slastno in močno. V steklenicah že od 45 kr. naprej
pri A. Stencl-u. (21)

Učenca

veščega slovenskega in nemškega jezika, išče tvrdka
Fran Fischer v Kamniku.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi ozna-
čeni so v srednjeevropskem času.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pon-
tabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj,
čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-
Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Genf,
Pariz, Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare,
Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane,
Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 08 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pon-
tabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj,
čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-
Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 minut dopoldne osebni vlak v Trbiž,
Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 minut popoldne osebni vlak v Trbiž,
Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linc, Ischl, Bu-
dejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare,
Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via
Amstetten, Draždan, Prago, Franzensfeste, Ljubno, Karlovih
varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budejevic, Solno-
grada, Lince, Steyra, Ischla, Gmunden, Ischla, Ausseea,
Pariza, Genfa, Zürich, Bregenza, Inomosta, Zella am
See, Lend Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzens-
feste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 minut dopoldne osebni vlak z Dunaja
via Amstetten, Draždan, Prago, Francovih varov, Kar-
lovih varov, Egra, Marijinih varov, Planja, Budejevic,
Solnograda, Inomosta, Lince, Ljubna, Celovca, Pon-
tabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 minut popoldne osebni vlak z Dunaja,
Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla,
Trbiža.

Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljub-
nega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.
" 2. " 05 " popoldne v Kamnik.
" 6. " 50 " zvečer v Kamnik.
" 10. " 10 " zvečer v Kamnik (ob nedeljah in
praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 minut zjutraj iz Kamnika.
" 11. " 15 " dopoldne iz Kamnika.
" 6. " 20 " zvečer iz Kamnika.
" 9. " 55 " zvečer iz Kamnika (ob nedeljah in
praznikih).

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani
za 2 minuti naprej. (12—148)

12 hektolitrov

dobre slivovke

po 55 gld. hektoliter prodaja

Fr. Prijatelj (722—1)

v Tržišču, pošta Mokronog (Dolenjsko).

Gvidon Černić

v Dinjanu (Dignano) v Istri
prodaja izvrstna črna (700-3)

istrska vina

ki so na dobrem glasu, in sicer terana in bur-
gundca liter po 16 do 18 kr. postavljeno na
kolodvoru Dinjanskem.

Hranilno in posojilno društvo v Ptuj

imelo je od 1. januarja do 30. junija 1893 619.328.— gld.
prometa.

Stanje hranilnih vlog dne 1. januarja 1893 534.026.96

vloženo od 1. januarja do 30. junija 1893 170.314.73

Skupaj 704.341.69 gld.

Dvignilo se je do 30. junija 1893 127.405.39

Stanje hranilnih vlog 30. junija 1893 576.936.30

Stanje posojil dne 1. januarja 1893 565.591.38

Nova posojila v I. poletju 1893 147.125.—

(716—2) Skupaj 712.716.38 gld.

Vrnilo se je na glavnico 88.601.83

Stanje posojil dne 30. junija 1893 624.114.55 gld.

Naloženi denar pri drugih hranilnicah 1. januarja 1893 19.374.96

V I. poluletku 1893 naloženo 19.255.53

Skupaj 38.630.49 gld.

Dvignilo se je 23.103.60

Ostane naloženega denarja 15.526.89 gld.

Vsesokolska slavnost.

Kako je vedel ceniti slovenski in slovanski svet važnost I. shoda slovenskih Sokolov, kaže poleg mnogobrojnih deputacij raznih društev, ki so se udeležile slavnosti, tudi obilica pozdravov, ki so došli od vseh strani slavnostnemu odboru. Bilo jih je nad osemdeset, katere tu prijavljamo:

Beligrad. — Bodite, prosim Vas spoštovani starosta in prijatelj, tolmač staremu drugarju; pozdravite v mojem imenu našo, Sokolom nadkriljeno trobojnico, predajte moje iskrene pozdrave slavnemu zboru junaških bratov „Sokolov“ in vedite, da tudi jaz v duši z vami slavim praznik našega domačega društva, s živo željo v srcu, da raste in se razvija naš „Sokol“, nada in zavetje „Slovenije“ in misli slavjanske, in da podedonosno nadkrili vse sovražnike slovenskega naroda. Živili bratje „Sokol“! Živila Slovenija! vedno v slavo mile majke Slavije! — Miroslav Hubmajer, bivši podst. „Sokola“.

Baden pri Dunaji. — Gromoviti Živio vsem zbranim dičnim „Sokolom“! — Pukl.

Brno. — Milí a draží bratři! Moravsko-Slezská obec Sokolská posílá milým bratřím do bílé Lublaně nejsrdečnější pozdravy k významné Vaší slavnosti. Vědomí pravé slovanské vzájemnosti a společného úkolu, jakož i stejného nebezpečí je nejlepším pojítkem mezi námi, ale také nejlepším zbraní proti společnému, neurvalému nepříteli. Cítíme s Vámi, draží bratři, jako Vy cítíte s námi. Nedejme se a zvítězíme! Na zdar! — Moravsko-Slezská obec Sokolská.

Hirtenberg. — Hřimave slava sdruženému sokolstvu a našim junačkým jihoslovanským bratřím. Členové zpěvačského spolku slovanského shromáždění na vísce Kmentové. — Kment, Pukel, Stejskal, Matič, Milosavljevič, Ador Kment, Eugen Kment, Rihard Kment, sečanska asocietė francaise, madame Chalque Octavie, Etienne, Martha Danie.

Matulje. — K nebu se vini sokole sivi, roda na vrage upravi gled, svojim mu pandjam izčupaj srce, da mu se zatre pleme i sljed. — Čitaonica Kastavska.

Olomuc. — Idea slovanske vzajemnosti a myšlenka sokolská jsou sestry, mejme je v srdci milujeme a podporujeme se, a prapory naše povedou nas k vítězství a slávě. Na zdar! — Redakce „Matice slovanské“.

Pardubice. — Bratři! Ač vzdaleni dlíme duchem mezi Vámi. Vašemu prvnímu sletu vsesokolskému naše bratrské Nazdar! — Sokol v Pardubicích.

Praga. — Draží bratři! Přijměte srdečné díky za pozvání k slavnosti Vaší. My litujeme, že není možno nám účastnit se osobně slavnosti té a třímáti bodré pravice Vaše. Vzpomínáme si živě krásných dní, jež jsme zažili s Vámi v r. 1888 v bílé Vaší Ljublani. Přejeme Vám zdaru nejlepšího, voláme k Vám „Vždy jen ku předu, zpátky ni krok“ a hřimavě naše bratrské „Nazdar“! — Dr. J. Podlipný, t. č. starosta České obce Sokolské.

Praga. — Hřimave na zdar od bratři od severu. Tiskneme v duhu pravice vaše ku předu! zpátky ni krok. — Dr. Jan. Podlipný, starosta České obce Sokolské.

Rogatec. — Svesrdni otačbenički pozdrav bratskoj slavi od Zagrebačkoga Sokolovca, — Frana Folnegovića.

Smichov. — Draží bratři! Ku slavnosti Sokolstva Slovincského, přejeme Vám ze srdce upřímného mnoho zdaru; necht srazí se Sokolové Jihoslavští v jeden silný svazek, na prospěch svaté myšlenky Sokolské, ku slávě Slovanstva, na vzdory vrhům! Nemohouce tělesně dít v junačkem středu

Vašem, aspoň srdcem a duchem dlíme mezi Vámi, aspoň pozdrav bratrský Vám zasíláme, vyzníkající ve hřimavé „Na zdar! Naprej!“ Za „Sokol“ Smíchovský: Frant. Eberl, t. č. starosta. Karol Vaníček, t. č. jednatel.

Splet. — Doktor Stjepan Miletić, Zagrebčanin. Najuljudnije Vas molim, izvolite na svečanosti zastupati „Spljetski hrvatski Sokol“. — Vicko Katalinić, starešina.

Zagreb. — Urnebesan na zdar sakupljenim Sokolom, živila sokolska zajednica. — Hrvatski Sokolaši.

Zagreb. — K današnjoj slavi junačkih Sokolova, hrvatsko-slovenskoj uzajamnosti kličemo živio! — Katkić, ljekarnik; dr. Bartalić, Leustek, ljekarnik; Praunsperger, ljekarnik.

Beljak. — Slava slavnim Sokolom slovenskim, nositeljem in širiteljem slovenske ideje, najprešine in zjedini vaš dub vse Slovence! Živi, živi duh slovenski! — Slovenci Beljaške okolice.

Beljak. — Živeli zjedineni Sokoli slovenski, karavanke naj ne bodo previsoke čilim vašim perutam! — Slovenci izpod Jepa.

Bistrica v Rožni dolini. — V duhu prisotni kličemo iz rojstnega kraja Andr. Einspielerja vrlim Sokolcem gromoviti Živio! — Svečani.

Borovlje. — Živili vrlí slovenski Sokolci! — Čitalnica v Glinjah na Koroškem.

Brežice. — Ponosno ko Sokol se dviga v nebo — In kraljevim okom povsod se ozira, — Naj sili ideja se vaša krepko, — Ter vsako sovražno zavist naj podira. — Čitalnica v Brežicah.

Brnica. — Najprisrčnejše domoljubne pozdrave vrlim Sokolom pošiljajo Slovenci od Zilje izpod starega Dobrača. — Svaton, Lopus, Lutz, Trupe.

Celje. — Trikratni Živio in Slava vsem zbranim Slovincem v Ljubljani kličejo — Celjske Slovence.

Celje. — Srčno bodite pozdravljeni slovenski korenjaki, ponos mili domovini! — Dr. Serbec, dr. Hrašovec, dr. Pipuš.

Celje. — Trikratni gromoviti Živio Sokolcem! — Celjski višjegimnazijci.

Celovec. — Buditeljem narodne zavesti, bratom Sokolom, srdačni Živio! — Odbor slovenskega katoliškega političnega društva.

Celovec. — Tisučera Slava pogumnim slovenskim in hrvatskim Sokolom, uzornim pospeševalcem narodne ideje, ob njihovem sestanku v beli Ljubljani! Živelo sokolstvo! Živila vseslovanska solidarnost! — Celovski rodoljubi.

Celovec. — Zbranim domoljubom slovenskim kličje gromoviti Slava in vztrajno naprej! — Celovška slovenska mladina.

Celovec. — Slava in Živio zbranemu Sokolu v beli Ljubljani! — Kinsky, Ivanetič, Hedenik.

Črna. — Hrabrim vojščakom boriteljem za domovino, slovenskim mučnikom kličemo Črnski Slovinci krepko naprej! Na zdar! — Walter.

Črnomelj. — Slavnosti nemožno se udeležiti kličje vsem zbranim gromoviti Živio! — Čitalnica.

Črnomelj. — Srčni pozdrav našim vrlim Sokolcem. Naprej! Naprej! — Notar Kupljen, dr. Kaisersberger.

Črnomelj. — Zbranim bratom Sokolom srčen pozdrav! — Anton Schweiger, Janko Schweiger.

Črnomelj. — Sokoli slovenski pozdrav naš sprejmite! — Po celem Sloveniji rod svoj budite, — Po shodu ojačeni! slobode dan — Gotovo priboril si bode Slovan. — Skubic, Župan, Kunc, Šušteršič, Puhek, Turnar.

Idrija. — Narodu našemu nič se ni bati — V varstvo vzel ga je Sokol krilati — Zatorej Slovenec ponosno le stoj — Pogumen bo Sokol šel za te v boj! — Idrijska čitalnica.

Idrija. — Pri današnji slavnosti združenim Sokolom, kličje prirčni Na zdar! — Delavsko bralno društvo.

Sv. Ivan pri Trstu. — Majka slava te rodila — Vrl Slovan bil oče tvoj — Letaj, razprostraj krila — Brani dom in narod svoj! — Bralno društvo.

Krška vas. — Zbranim vrlim Sokolom kličje bratski Na zdar! — Bralno društvo Krška vas.

Metlika. — Gromoviti Na zdar! združenim slovenskim in hrvatskim Sokolom! — Čitalnica.

Mokronog. — Za narod živeti, delovati, je rodoljubu rajska slast! — Za narod trpeti, živeti je žrtvovati je rodoljubu največja čast! — In rodoljub tak si čili Sokol ti, — Ki rodoljubne brate v naši stolici — družiš daues v zavezo sveto! — Bog blagoslovi za narod četo vneto! — Bralno društvo Mokronoško.

Mokronog. — Živila sokolska ideja. Na zdar! — Požarna bramba.

Mokronog. — Slaviteljem slavija vsesokolskega gromoviti Živili! Bratom Sokolom prirčni Na zdar! — Rodoljubi Mokronoški.

Mokronog. — Bog živi vas vrlí bratje Sokoli! zvesti naroda čuvari, neustrašeni naroda zaščitniki! Naj bi vaše rodoljubno delo obilega vspeha imelo! Živili! Na zdar! — Samci Mokronoški.

Mozirje. — Dvigaj se krepko Sokol slovenski, budi narod na delo in vstajenje! — Čitalnica Mozirska. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 12. julija.

Splošno volilsko pravo.

Velikanska demonstracija, katero so v nedeljo priredili Dunajski delavci češke in nemške narodnosti, imponirala je na vse strani tako zelo, da so jeli celo levičarji obračati plašč po vetru. Včerajšnja „Deutsche Zeitung“ prinesla je na prvem mestu nekako enunciacijo, v kateri se izreka odločno za splošno volilsko pravico. Doslej so se levičarji odločno branili splošni volilski pravici, a omenjeni članek v „Deutsche Zeitung“ je tako zasukan, kakor da so levičarji opustili svoje nasprotstvo. — Dunajski delavci mislijo v kratkem poslati posebno deputacijo k predsedniku poslanske zbornice baronu Chlumeckemu, da ga prosijo, naj postavi Slavikov predlog o splošni volilski pravici koj začetkom jesenskega zasedanja na dnevni red.

Zakaj je odstopil grof Harrach.

Zaano je, da je te dni odlični češki rodoljub, občaspuštovani grof Harrach odložil svoj deželno-zborski mandat. Grof Harrach je svoj odstop motiviral v posebnih listih do svojih volilcev z mladotičsko politiko. Pravi vzrok njegovemu odstopu pa je drug. „Narodni Listy“ pravijo, da se je cesar v Brucku ob Litvi menil z grofom Harrachom o sedanjih situaciji na Češkem in se o njej izrekel na tak način, da je grof Harrach takoj sklenil, odložiti svoj deželnozborški mandat.

Izvažanje krme prepovedano.

Poljedelsko ministerstvo obrnilo se je do raznih kmetijskih družb oziroma deželnih kulturnih svetov z vprašanjem, ali bi vsled pomanjkanja krme ne kazalo, prepovedati izvažanje sena, slame in druge krme. Odgovori niso bili jednaki, ali kmetijske družbe najbolj prizadetih dežel izrekle so se odločno za vladno namero. Kakor v poročati „N. Fr. Presse“, dogovorili sta se avstrijska in ogeraka vlada, da prepoveda izvažanje krme izvzemši le oves, ječmen in kuruzo. Naši živinorejci bo s tem zelo pomagano, Nemci in Švicarji pa bi bili silno zadeti, ker nedostaje tam krme še bolj, kakor pri nas in je ni dobiti od nikoder, če se zapre avstrijska meja.

Vnanje države.

Razmere v Parizu.

Revolucionarno gibanje v Parizu, katero je zadnje dni vznemirjalo ves svet, je sicer ponehalo, ali kdor bi sodil, da so delavci ustavili vsak odpor, ker je vlada zaključila delavsko borzo, motil bi se hudó. Prva jeza se je ohladila, a namesto s pouličnimi pretepi hočejo sedaj delavci s premišljenim bojem in sicer s splošnim štrajkom prisiliti vlado, da odneha. Strah, da bi morda socialisti in anarhisti v dan 14. julija, kadar se slavi narodni praznik, priredili nove izgrede, ni povsem opravičen. Ta dan utegne v miru poteči; ali če se posreči socialističnim poslancem, potujočim po deželi, pregovoriti delavce na splošni štrajk, moglo bi to jako nevarno postati. Tudi anarhisti so se jeli zopet gibati. Te dni položili so na Diderotov spomenik venec z ručicami in razširjajo raznovrstne oklice. Tudi vlada ne drži križem rok; v Parizu je zbrala celo vojsko, a pri policiji organizuje na vse pretege, da bi bila kos vsakemu upor.

Dalje v prilogi.

Ali bo pa Bolgarija res srečna vsled vajine poroke — pokazala bo bližna bodočnost...

Ko sem se v gostilnici nekoliko „okrtačil“, šel sem v ulico „Džumajo“, kjer stanuje v domu popa Marka v drugem nadstropji naš rojak gospod profesor Bezenšek. Gospod rojak, ki sem ga bil že obvestil o svojem prihodu, prišel je opoldne iz gimnazije in bil je vidno vesel, ko zagleda pred seboj rojaka in znanca iz daljne Slovenije. H kosilu prišel je tudi profesorjev brat Ignac, učitelj na vinarski in kmetijski šoli v Plovdivu. In tako smo sedeli za gostoljubno mizoj trije Slovenci v živem razgovoru.

Popoldne sem si v spremstvu gospoda rojaka ogledal najprej lego mesta. Že od daleč človeka Plovdiv kar očara. Sredi velike ravnine Mariške dviga se — sám ne veš, kakó so prišli tu sem — sedem skalnatih gričev. Težko, da bi se našlo v Evropi še kje kaj podobnega! Griči ti imajo skoro sama turška imena; zovejo se: „Sabat-tepé“ (sabat = ura, tepé = grič, ker stoji tu stolp z urojo), „Džambas tepé“ je ves pokrit z raznimi poslopji, nekatere hiše so prilepljene k skalam ko lastovičja gnezda; „Nebet-tepé“, „Taksim-tepé“, „Bunarčik-tepé“, na katerem se nahaja reservoir za mestni vodovod, „Marko-tepé“ in „Džendem-tepé“. S Sabat

— ali z Džambas-tepéja je diven razgled po okolici in po mestu. Prekrasna je to pokrajinska slika — in kakšen je njen okvir! Proti vshodu izgublja se ravnina v sivi megli, na jugu stojé velike Rhodopske planine, po katerih stanujejo skoro popolnoma nezavisni mohamedanski Bolgari, takozvani Pomaki, — in na severni strani, ah, glej, razprostira mogočni hrbet svoj ponosni Balkan! Tam gori pod Balkanom leži v sencah košatih hrastov in orehov cela vrsta bogatih mest, n. pr.; Karlovo, Kazanlik, Slivno i. dr.

Bolgari se pečajo tam gori mej drugim posebno s pridelávanjem rožnega olja. Rože se sadijo tam po njivah kakor pri nas n. pr. sočivje in kadar so razevele — kakšen pogled mora biti po takih rožnatih poljih! Kakšna poetična žetev! Rožno olje je, kakor znano, sila drago. Iz kakih 2500 kil rož iztisne se baje jedva 1 kilo rožnega olja, ki se prodaja po 1000 frankov! V Plovdivu sem kupil flašico s par kapljami pristnega rožnega olja za 6 levov (frankov).

Poglejmo pa sedaj s Sabat-tepéja bliže pod seboj! S cerkvenimi zvoniki vred kipí izmej poslopij precejšnje število minaretov. Nekaterim takim minaretom so muhasti Rusi „po naključji“ s kanoni odstreljali rtove. (Dalje prih.)

Home-rule.

Irska voli sedaj 103 poslance v angleški parlament. Da se določi število irskih poslancev po ključu, po katerem se je določilo za Britansko, imela bi Irska samo 80 poslancev. Vlada je iz začetka nameravala vzprejeti v home rule-predlogo določbo, da naj Irska ima še nadalje 103 poslance, ali previdni Gladstone je dobro vedel, da bi to zadelo ob odločen upor in zato se ni izrekel za nobeno število, ampak dal parlamentu na voljo, da ukrene po svoje. Ko je poslanec Heneages nasvetoval, naj se izključijo irski poslanci iz angleškega parlamenta, uprli se je temu minister za Irsko in predlagal, naj se zniža število irskih poslancev na 80. Pri glasovanju je bil zavržen Heneagesov predlog in z znatno večino vzprejet vladni amandement. S tem glasovanjem je zopet odstranjena nevarna zapreka irski predlogi.

Dopisi.

Iz logaškega okraja 10. julija. [Izv. dop.] (Občnizbor učiteljskega društva.) Lep poleten dan je bil dan 5. t. m., ko smo zgodaj v jutro zasedli pred Cerknisko čitalnico dva z zelenjem in zastavami ozaljšana voza ter oddrdrali proti Grahovemu, kjer sta se nam pridružila na svojem vozu ondotna gg. tovariša; v Starem trgu pa še par voz z učiteljskim osebjem, g. županom Peruškom, g. predsednikom krajnega šolskega sveta Štritofo, posestnikom in trgovcem g. Pečetom in mnogo druge gospode. Že v Starem trgu nas je pozdravila razšolsko poslopje plapolajoča zastava in pred šolo zbrano učiteljstvo; a kako ljubezniv vsprejem nas pa čaka v Babinem polju in pozneje mej brati Hrvati v Prezidu, bi si nikdo izmed nas niti sanjal ne bil. Ko smo namreč dospeli v lepo babino-poljsko ravan, zazrli smo takoj na visokem cerkvenem zvoniku velikansko vihrajočo trobojnico, katera je z gromenjem topičev vred naznanjala daleč okrog, da se bode danes tu vršilo nekaj izvanrednega. Pri slavoloku pred vasjo pozdravil nas je v pričo obilo zbranega občinstva ondotni predsednik krajnega šolskega sveta s prijaznim nagovorom. Po kratkem odzdravu podali smo se po z mlaji olepšani cesti v skoro bi rekel z zastavami zavito prijazno vas. Ko smo se v podžupanovi gostilni nekoliko okrepčali, otvoril je okolo najmanj ure v ličnem šolskem poslopju društveni predsednik g. Ribnikar zborovanje, kojega se je udeležilo 20 učiteljev, 7 učiteljic, predsednik in eden član domačega krajnega šolskega sveta, domači podžupan, domači g. župnik, 8 hrvatskih sotrudnikov in sotrudnic s svojim nadzornikom in pa vsa prej imenovana starotrska gospoda.

Iz poročila o društvenem delovanju smo povzeli, da šteje društvo sedaj 39 pravih in nekaj podpornih udov, kateri se pa utegnejo še pomnožiti. V ponovljeni odbor — Ribnikar, Dermelj, Poženel in Benedek — vstopi kot tajnik g. Pin, a račune bodo pa pregledali gg. Repič, Piš in Juvane. Sklene se dalje postaviti ob času prihodnjega občnega zbora v Žiréh pokojnemu tovarišu Schmidtu nagrobni spomenik in pa delovati na to, da dobé naše šole prepotrebni okrajni stenski zemljevid. Ko smo še ostale točke vsporeda preresetali in potrebno ukrenili, podali smo se skupno v sosedno Hrvatsko — v prijazni Prezid.

Komaj smo kranjsko mejo prestopili, zagrmeli so zopet na hrvatski strani na griču ob cesti nam v pozdrav topiči ter nam sporočili, da bomo tudi tu svoji mej svojimi. In res, dospevši vrh malega klanca, odkoder se odpre krassen razgled po okolici, v ne malo presenečenje zagledamo pri impozantnem slavoloku z napisoma: „Dobro došli!“ in „Živili nam braćo Slovenci!“ lepo razvrščene vatrogasce in polno občinstva z vrlimi tamburaši na čelu. Po prisrčnem pozdravu in odzdravu korakali smo po taktu izborna izvežbanih tamburašev skozi ves Prezid do šole, kjer smo si ogledali lepo vrejeno dvo-razrednico ter se potem vrnili mej vedno se ponavljajočim pozdravljanjem „Živili Slovenci!“ na g. Klepaca vrt. Tu se bili takoj zasedeni vsi prostori in razvila se je prava pravcata ljudska veselica. Mej neumornim tamburanjem in petjem slovenskih in hrvatskih pesmij se je vrstil govor za govorom spramljan z grmenjem topičev in na zadnje se je improviziral celo mali ples. Na predlog domačega nadučitelja Ante Plešeta se je nabralo pri bratih Hrvatih, Slovencih in dragih nam gostih iz kočevskega okraja sto in šest kron za „Učiteljski dom“ v Ljubljani, katerega naj bi postavila vsaj bodoča generacija, ker nam to nogoče ne bo.

Proti večeru smo se poslovili pri zgoraj omenjenih slavolokih od Hrvatov, vrlih Babinopoljcev in zvečer v gostoljubni hiši Pečetovi v Starem trgu od naprednih Starotržanov s prijetno zavestjo, da se narod probuja in ceni svoje sobojevnike za pravi napredek, omiko in slobodo zlato.

Iz občinskega sveta Ljubljanskega.

V Ljubljani, 11. julija.

Občinski svet stolnega mesta Ljubljana imel je sinoči javno sejo, katere se je udeležilo 23 občinskih svetovalcev. Predsednik mestni župan Grasselli prečital je dopis deželnega odbora, da je glasom dopisa c. kr. deželnega predsedstva cesar potrdil sklep deželnega zbora kranjskega, s katerim se mestna občina Ljubljanska pooblašča, da sme v svrhu pokritja izrednih stroškov najeti posojilo v znesku 500.000 gld.; pristavlja pa se, da je to maksimalni znesek in da bi kazalo, posojilo najemati le od slučajja do slučajja, v kolikor to zahtevajo neobhodno potrebne investicije. Kakor je čitateljem našim znano, sklenil je mestni zbor Ljubljanski najeti omenjeno posojilo v svrhu, da se pokrije že dovoljeni prinos za zgradbo deželne bolnice in dolenske železnice, kakor tudi svojedobni prinos za osuševanje Ljubljanskega barja, iz tega posojila pokrili se bodo tudi stroški za zgradbo železnega mostu čez Ljubljano namestu sedanjega mesarskega mostu, stroški za kanalizacijo itd. Nadalje poroča gospod župan, da se je podžupan Petričič kot zastopnik mestne občine Ljubljanske udeležil slavnosti o priliki odkritja Gunduličevega spomenika v Dubrovniku in da je prejel od tamonjše občine spominsko svetinjo, katero izročila občinskim svetnikom na ogled. Svetinja shranila se bode na primeren način. Podžupan Petričič zahvali se občinskemu svetu za zaupanje, izkazano mu s tem, da ga je volil podžupanom. Ker je bil zadržan, udeležiti se poslednje seje, obljubi sedaj, da bode, kolikor je v njegovih močeh, izpolnoval svoje dolžnosti.

Za besedo oglasi se potem občinski svetovalec dr. Ivan Tavčar. Pretečeno nedeljo praznovala se je v Ljubljani velika narodna slavnost. Odlični možje prišli so iz raznih krajev naše domovine in tudi iz drugih slovanskih dežel, da se udeležijo našega slavlja. Po nemških mestih je to nekaj navadnega, da župan v imenu dotične občine pozdravi došle goste. Pri nas se to zadnjo nedeljo ni zgodilo, kar je v vseh narodnih krogih napravilo zelo čuden utis. Pri drugih prilikah je v tem oziru gosp. župan drugače postopal. Govornik torej vpraša gospoda župana, zakaj ni pozdravil došlih gostov.

Župan Grasselli odgovori na predgovornikovo vprašanje, da je kakor o drugih prilikah, tudi sedaj bil namenjen, pozdraviti goste. Gospod župan dogovoril se je bil s prireditelji slavnosti, da se bode vršil pozdrav pred mestno hišo, kadar slavnostni sprevod tja dospe. V soboto poročal je gosp. župan c. kr. deželnemu predsedstvu glede varnostnih priprav o priliki vsesokolske slavnosti ter v svojem poročilu pristavil, da bode o priliki sprevoda pozdravil v Ljubljano došle goste pred mestno hišo. Vse je bilo v to svrhu pripravljeno, a ko je že prihajal sprevod, izročil mu je na stopnicah vladni sluga pismo, v katerem mu c. kr. deželno predsedstvo zabranjuje pozdraviti goste s pretnjo, da si ima drugače sam pripisati posledice. (Čujte!) Ker v zadnjem trenutku ni bilo mogoče, ukreniti kaj drugega, obvestil je gospod župan prireditelje, da je prisiljen opustiti nameravani pozdrav. V dotičnem dopisu utemeljuje c. kr. deželno predsedstvo svojo prepoved s tem, da smatra županov pozdrav za zborovanje pod milim nebom (!), katero se mora vsaj tri dni preje naznaniti.

Po županovem pojasnjenju stavlja je obč. svet. dr. Tavčar sledeči nujni predlog: „Mestni zastop obžaluje, da se je o priliki zadnje vsesokolske slavnosti, ki se je vršila v najlepšem in dostojnem redu, zabranilo mestne občine županu, pozdraviti došle goste pred mestno hišo, protestuje proti kršenju avtonomije te občine ter sklene, da se je proti dopisu deželne vlade z dne 9. julija 1893, št. 2273, takoj v imenu mestne občine pritožiti do višje instance in ter uporabiti vsa odpuštna pravna sredstva — če treba tudi do zadnje po zakonodupustne instance — proti neutemeljeni prepovedi deželnega predsednika, storjeni v zgorajšnjem dopisu.“ (Klici: „Dobro, dobro!“) — Utemeljuje svoj predlog rekel je gospod dr. Tavčar, da je naša avtonomija le senca; če se zljubi deželnemu predsedniku, napravi nam debelo črto čez naše namere in vsa naša avtonomija splava po vodi. Ravno te dni imela smo priliko zopet pripričati se o dvojni meri nasproti Nemcem in Slovencem. Sklep mestnega zbora Celjskega, ki je zavrgel prošnjo Celjskih Slovencev, naj se mestni napisi napravijo tudi v slov. jeziku, bil je od višje instance odobren; pri nas v Ljubljani je seveda drugače: naš sklep glede mestnih napisov je vlada brevi manu sistirala. Kaj imamo pričakovati od deželnega predsednika, ki je s sovražnim srcem za slovenske težnje prišel v našo kronovino, to vemo.

Ako se našemu županu zabranjuje, pozdravljati v imenu občine odlične goste, potem pač vsa avtonomija ni vredna piškavega oreha. Da je tak pozdrav le čin uljudnosti, je vsakemu jasno, in utemeljenje vladne prepovedi je prava ironija. Ako se zakon tako tolmači, potem smo pač pri kraji. Prepoved deželnega predsedstva je krut napad na našo avtonomijo. Ako bi se v kakem nemškem mestu kaj takega pripetilo, pobrati bi moral načelnik vlade svojo culico. Tudi mi se moramo odločno braniti proti takemu nasilstvu in pritožiti če treba do zadnje instance. (Dobro, dobro!)

Obč. svet. Kunc pravi, da ni mogel verjeti, ko je slišal o prepovedi, da je kaj takega mogoče. Kdo se ne smeje, ako sliši, da deželni predsednik smatra nameravani pozdrav za zborovanje pod milim nebom? Ta prepoved spada v isto vrsto, kakor ona glede plesa na pustni torek. To je unicum! Govornik pravi nadalje, da je treba odločno zahtevati občega volilnega prava. Ako bodo naši avtonomni zastopi stali na tako širokem temelju, potem bo pač tudi vlada imela pred njimi več respekta. Svetovalec Kunc priporoča, naj se uporabijo zsa pravna sredstva, da se odbije storjena nam krivica.

Nujni predlog obč. svet. dr. Tavčarja bil je potem z dobro-klici vzprejet. Prestopilo se je potem na dnevni red.

Obč. svet. Gogola poročal je v imenu personalnega in pravnega odseka o c. kr. dež. vlade dopisu glede Peter in Ivana Bednarzeve ustanove. Kakor je našim čitateljem že znano, volila sta Peter in Ivana Bednarz neko svoto v to svrhu, da se od obrestij najprej pokrijejo stroški za obskrbovanje njunih grobov pri sv. Krištofu, ostanek pa da se razdeli v korist dobrodelnih napravam v Ljubljani. Mestni svet sklenil je bil v jedni poslednjih sej, da naj mestni magistrat prevzame obskrbovanje omenjenih grobov, a le proti temu, da se za obskrbovanje odbije vsaj 4% od vsakoletne svote. Deželna vlada misli, da bode ta znesek s časom premajhen za poprave na grobeh in da bi torej kazalo, da magistrat prevzame obskrbovanje brezpogojno, ker so obresti itak v prvi vrsti namenjene za pokritja obkrbovalnih stroškov. Občinski svetovalec Gogola priporoča, da se sprejme nasvet deželnega predsedstva, čemur občinski svet brez debate pritrdi.

Obč. svet. Gogola poroča nadalje o c. kr. finančnega ravnateljstva dopisu glede kavcije za užitninski zakup. Mestna občina Ljubljanska prevzela je vsled sklepa z dne 4. oktobra 1892 pobiranje užitnine, užitninskega davka in cestarine v Ljubljani za leta 1893, 1894 in 1895 v zakup in položila predpisano kavcijo, obstoječo iz 50 kosov zlate rente à 1000 gld. nominalne vrednosti. C. kr. finančno ravnateljstvo zahteva, da se v zastavno pismo ustavi izrečni sklep občinskega sveta, kateri določuje, da se ima predpisana kavcija položiti iz imenovanih delegacij, ki so last zaklada loterijskega posojila, potem, da ima to zastavno pismo izrečno določiti, da je ta kavcija položena tudi v varnost vseh dotičnih pravic deželnega odbora, kateremu pristoji pravica do 40% naklade na v zakup prevzeti užitninski davek in cestarino in da so kot kavcija položene obligacije imenovati tudi po dnevu izstave. Ker je ta zahteva finančnega ravnateljstva utemeljena, priporoča gospod poročevalec, da jej mestni zbor ustreže. Predlog obvelja brez debate. — Po predlogu istega poročevalca dovoli mestni zbor stražniškega nadzornika vdovi Ivani Bertolo 240 gld. letne pokojnine; prošnja njena za pogrebne troške pa se zavrne.

Obč. svet. dr. Starè poroča v imenu stavbinskega odseka o končni kolavdaciji nove mestne vojašnice ter stavi po daljšem utemeljevanju sledeče predloge: 1. Po nasvetu superkolavdatorja gospoda Svitila, c. kr. stavbinskega svetnika, se kranjski stavbinski družbi v Ljubljani za dela, katera je ta pri zgradbi mestne vojašnice direktno dogotovila, pripozna zaslužek v skupnem znesku 292.355 gld. 13 kr. 2. Zaslužek v ostalem znesku 4788 gld. 50 kr. izplača se stavbinski družbi še le tedaj, kadar bodo fasade vojašničnih poslopij po določilu cenilnika in nadrobni stavbinskih pogojev pobelila in pobarvala; torej se 3. naplačilo v znesku 2294 gld. 46 kr., katero kranjska stavbinska družba zahteva za dela, katera so v njeni ulogi omenjena, a od superkolavdatorja ne odobrena, ne dovoli. 4. Glede odškodnine v znesku 2237 gld. 11 kr., katero kranjska stavbinska družba zaradi tega zahteva, ker se je tlak namesto iz cementnih plošč napravil iz chamotnega materiala, se že storjeni sklep občinskega sveta, da se ta zahteva odkloni, vzdržuje. 5. Superkolavdatorju gosp. Svitilu se izreče iskrena zahvala za njegov veliki trud, njegovo temeljito pregledovanje računov in preiskovanje izvršenih del, ter se mu nakaže dogovorjena nagrada.

Ker se je zgradba mestne vojašnice ugodno izvršila in ker so stroški za to stavbo precej manjši, kakor je bilo proračunjeno, predlaga poročevalec, da se mestnima inženirjema, katera sta pri zgradbi sodelovala, nakloni nagrada in sicer gosp. Duffé-u 300 gld., gosp. Hanušu, ki je že dobival stavbinsko doklado, pa 200 gld. — Po nekaterih opazkah obč. svet. Župančiča bili so vsi predlogi jednoglasno vzprejeti.

(Konec pril.)

Domače stvari.

— (Vrhunec nemčurske nesramnosti.) Lopovski dopisun Graškega „liberalnega“ dnevnika še ne miruje! Ker je moral svojo drzno laž o onesnaženju Grduovega spomenika po Sokolih sramotno priznati in preklicati, maščuje se danes s tem, da dolži tega čina slovenske gimnazijske dijake Ljubljanske. Roka nas skeli, da bi prijeli mesto za pero za pasji bič... Sicer pa bašto dvojno in trdovratno obrekovanje anonimne duševne barabe utrjuje v nas bolj in bolj prepričanje, kateremu smo dali duška v današnjem članku. Izvestna gospoda pa naj nikari licemerski zavijati oči ter odklanjati vsako tovaršijo s temi „lichtscheue Individuen“. Saj gre v klasje le vaša lastna setev!

— (Sokolska slavnost.) Vsi trije Zagrebški dnevniki „Hrvatska“, „Obzor“ in „Agrarmer Tagblatt“ priobčili so včeraj daljša, jako simpatično pisana poročila o vsesokolski slavnosti v Ljubljani, v katerih priznavajo, da jih je Ljubljana vzprejela in pozdravila tako, kakor se pozdravlja ljubeča brata. Z zadoščenjem beležimo te dokaze, da so bili hrvatski gosti zadovoljni z vzprejemom in da je nanje naredila dober utis sokolska slavnost.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvu našega lista so poslali danes kronine darove za družbo sv. Cirila in Metoda: V št. Pavlu v Savinjski dolini nabrali so v proslavo godu sv. blagovestnikov Cirila in Metoda tamsojnji rodoljubi in rodoljubkinje 40 kron, katere je poslal g. nadučitelj Jos. Vidic. Darovali so: Gg. Norbert Zanier 10 k., Julij Sadnik 5 k., gospa Ema Sadnik 2 k., Hilda, Milan in Julij Sadnik ml. vsak 1 k.; po 2 kroni: gg. Mih. Plešnik, K. Maršić, Jos. Stanovnik, gdčna Amalija Majer po 1 krono: gg. Jos. Vidic, Ana Vidic, Fr. Vidic, Fel. Pečar, Ant. Kocuvan, Iv. Langer, Mat. Marinž, Fr. Cilinšek, Iv. Šribar, Fr. Perger, Marija Zoter, Marija Drobež. — Kamniški Kneipovec g. dr. Gregorič nabral v tamošnji kopelji 27 kron: Dobiček v igri treh Kneipovcev 12 k.; štirje Kamn. Kneipovci 3 k.; g. Iv. Božić za patent 2 k.; Fr. Stelc 1 k. 20 vin.; po 1 krono gospa Fišerjeva in gg. Ivan Zupan in Iv. Karolnik; za liter vode 80 vin.; v veseli družbi v Strajnah g. Rot, Kobliček, Benkovič, akad. Levičnik, Frölich, vsak 1 k. — Na Rakeku nabrala je gospa Matilda Sebenikar 17 kron mej tamošnjimi rodoljubkinjami in rodoljubi. Darovali so: Gospe: Marija Cecha, Pavla Malovrh, Betka Gnezda, Matilda Sebenikar, Marija Modic, Marija Jug in gg. Emerih Malovrh, Jan. Gnezda, Jan. Svetličič, Giusto Segalla, Flor. Rossi, Avg. Gaspari, Jan. Modic, Lov. Sebenikar, Anton Kunič, Matija Urbar, Matija Meden. — V Gradcu nabral je g. dr. med. Fr. Krušič 16 kron; darovali so po 2 kroni: gdčna Štefenka Prus, gg. dr. Mayr, pravnik Kovačič in Dolenc; po 1 krono: gospa pl. Uhl, gdčna Ričika Prus, gg. dr. med. Jenko; pravnik Strgar, Pavletič, Petrič, modroslovec Ilesič in dr. med. Krušič. — G. Dragotin Hribar v Celju 2 k.; 2 neimenovanca 64 vin.; skupaj 102 kron in 64 vin., katere izročimo vodstvu. (Izkaz darovalcev iz Nabrežine [27 kron] odložiti moramo za jutri.) Z današnjim dnevom dopolnili smo tretji tisočak kron. Vsega skup vzprejeli smo od 17. maja do današnjega dne po do zdaj vsak dan izkazanih vsotah 3039 kron. Slava zares vzorni požrtvovalnosti rodoljubnih darovalcev in darovalcev! Živile njih naslednice in nasledniki!

— (Za „Narodni dom“) v Ljubljani poslali so uredništvu našega lista: Gdčna. Polonica Vilar iz Doba 1 k.; iz Celja gospe dr. B... ove dobiček pri kegljanju 34 vin.; iz Škofje Loke: gg. V. Sušnik 1 k., dr. Arko 1 k., Jože Hafner 1 k.; skupaj 4 k. 34 vin., katere izročimo vodstvu. Živili darovalci!

— (Tajnikom mestne hranilnice Ljubljanske) imenovan je, kakor čujemo, gosp. Janez Hrast, dosedaj notarski uradnik pri gosp. Ig. Gruntarju, c. kr. notarji v Logatci, z letno plačo 1500 gld. Kakor se nam nadalje poroča, povišale so se plače tudi ostalim hranilničnim uradnikom, in sicer blagajniku in kontrolorju na 1200 gld., kancelistu pa na 800 gld.

— (Shod gimnazijalnih abiturijentov) iz hrvatskih in slovenskih dežel bode tekom tega meseca v Zagrebu. Namen temu shodu, kakeršen je bil lansko leto v Ljubljani, je, da se seznanijo abiturijenti raznih gimnazij hrvatskih in slovenskih po bližje mej saboj, predno se podajo vsak k svojim

daljnim študijam in na vseučilišča. Naznanili so svoj prihod abiturijenti mnogih gimnazij hrvatsko-slovenskih, dalmatinskih in slovenskih, posebno iz Ljubljane in raznih slovenskih pokrajin.

— (Češka sodba o skladbah g. Hoffmeistera.) O g. Hoffmeistera najnovejši skladbi „Pesmi za visoki glas“ (založil L. Schwenner v Brežicah) pišejo Praški „Narodni Listy“: „Mladi skladatelj, čegar ravnokar izdane tri pesmi so označene z opus 5, uvedel se je z zvezkom klavirnih skladb, izdanih v zalogi Bursika in Kohouta. Pozneje izdal je klavirno fantazijo na slovensko narodno pesem (založila „Glasbena Matica“), koncertno skladbo, ki kaže o visoki dovršenosti klavirne tehnike avtorjeve. Že pri prvi skladbi pozdravili smo Hoffmeistera kot poetični talent, kot nežnega, nekoliko melanholično nadanjenega skladatelja. Hoffmeister stopil je doslej le redko v javnost, ali z vsakim novim delom storil je velik korak k visokemu svojemu cilju. Njegovim pesmim je lasten neki poseben čar, ker izvirajo v pristnih čutilih. Tekati, katere je avtor izbral, so zanj karakteristični; vidno je, kako je studiral vsako besedo, kako pozorno je zasledoval vsak okret, a kraj vsega tega znal se je vedno spretno umakniti praznemu deklamovanju. Poseben utis napravi Hoffmeister z nenavadno podvojitvijo, s smélo elizijo. Hoffmeister je mnogo studiral in vé, da še ni gotov. Ako pride do drugega izdanka njegovih pesmi, bo morda napravil nekatere harmonične premembe. — Priznati je, da tako duhovitih in poetičnih skladb, kakeršne so pesmi Hoffmeisterove, nimamo na izbero.“ — Čestitajoč g. Hoffmeisteru na laskavi sodbi stroge in stvarne češke kritike, želimo iskreno, da bi nas kmalu zopet razveselil s kakim novim delom.

— (Šolski sklep) Združena mestna slovenska otroška vrta v Poljskih ulicah imata šolski sklep v petek dne 14. t. m. s sv. mašo v farni cerkvi sv. Petra ob pol osmih zjutraj.

— (Konec šolskega leta v orglarski šoli) bode 13. t. m. Ob 9. uri zjutraj se bode vršila glavna preskušnja orglarskih učencev v društvenih prostorih (št. 13. na starem trgu); povabljeni so vsi č. udje Cecilijanskega društva in sploh vsi prijatelji cerkvene glasbe.

— (Dijaška in ljudska kuhinja v Ljubljani) izdala je ravnokar svoje poročilo za 16. društveno leto (1892/93.) Društvo je imelo v tej dobi 6254 gld. 73 kr. dohodkov in 5839 gld. 54 kr. stroškov. Imetje znaša 4560 gld. 19 kr. V minulem letu je bilo oddanih 99370 jedilnih porcij in 79479 kosov kruha. Načelnistvo je razdelilo siromašnim dijakom 10969 jedilnih porcij v vrednosti 1282 gld. 73 kr. — Z ozirom na človekoljubno in plodonosno delovanje dijaške in ljudske kuhinje, želeli bi bilo iskreno, da jo občinstvo izdatno podpira.

— (Dolenjske železnice.) Ker je temelj železnične proge na črti Škofelja-Ljubljana v visoki reš nasut z gramozom, zravna se zdaj prostor pred kolodvorom „pod zelenim hribom“, ob enem pa se zvršujejo tudi vsa druga potrebna dela na tem prostoru. Dovolna cesta h kolodvoru se sedaj s trdim materialom nasipa. — Pretekle dni postavile so se pri železniškem prehodu v Vodmatu na spodnjepoljanski cesti, v Kurji vasi in na dolenjski cesti tudi že potrebne pregrade. — Na črti Ljubljana Kočevje napredujejo dela dobro, na Grosupeljsko-Novomeški progi pa je križ z raznimi „sprenimi“ delavci.

— (Gasilno društvo v Kranji.) katero se je jedino izmed vseh kranjskih gasilnih društev oficijelno udeležilo vsesokolske slavnosti, se je, kakor se nam poroča, s tem močno zamerilo izvestnim gasilskim krogom, ki svoj pot trdijo, da jim je politika deveta briga. Mi pa smo tega mnenja, da so vrli in zavedni kranjski gasilci s svojo udeležbo pri krasni nedeljski narodni slavnosti le pravo pot pokazali vsem drugim narodnim gasilnim društvom, kajti vsako slovensko društvo poklicano je, da poleg svojega poveljavnega poklica sodeluje tudi na narodnem polju in zategadelj kličemo jim še enkrat: Čast in slava!

— (Vabilo in vspeh stoletnice fare Koprivnik in nje prvega duhovnega očeta Valentina Vodnika.) ki se bode praznovala v nedeljo dne 27. avgusta 1893: 1. Ob 10. uri dopoldne sprejem došlih č. gostov na Koprivniku. 2. Ob 11. uri dopoldne cerkveni govor č. gosp. Janeza Azmana, župnika Govjanskega, in potem slo-

vesna sv. maša, pri kateri pojó Bohinjski pevci. 3. Po sv. maši slavnostni govor g. profesorja Levca in odkritje spominske plošče. 4. Skupni obed. 5. Popoldne ob 4. uri odhod na Bohinjsko Bistrico. 6. V ponedeljek izlet k Savici. Posebna vabila se ne bodo izdajala. Obed oskrbi g. Matej Bevc, poštar in gostilničar na Bohinjski Bistrici. Kdor se hoče udeležiti skupnega obeda, naj pošlje g. Bevcu vsaj do 18. avgusta 1 gld. 50 kr. Slavnost se bo vršila pri vsakem vremenu. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

— (O s o b e v e s t i.) Famozi profesor Babsch v Gorici, znan po svoji pravdi zoper „Sočo“ in po svojem delovanju za Graško „Tagespost“, je premeščen v Steyr na Gorenjem Avstrijskem. Srečno pot!

— (Občni zbor podružnice sv. Cirila in Metoda v Podgradu) bode dne 17. t. m. ob 11. uri dopoldne z naslednjim vspehom: 1. Poročilo podružničnega načelnistva po §. 12. družbenih pravil. 2. Volitev bodočletnega odbora podružnice in delegatov za glavni zbor v Sežani. 3. Prejemanje uplaci in upisovanje novih članov. 4. Morebitni predlogi. K obilni udeležbi vabi najuljudnejši odbor.

— (Nesreča pri vajah.) Iz Palja se nam piše: Prve dni tega meseca manevrirali sta dve stotniji 97. pešpolka. Pri basanji pušk z vežbnimi patroni sprožil se je po nesreči petelin pešcu F. G. in zadell pred njim v prvem členu stoječega A. R. tako močno v laket desne roke, da je moral iti se zdraviti v tukajšnjo mornarsko bolnišnico. Vkljubo vsem zdravilom umrl je moč dne 8. t. m. zvečer. Umrl bil je po rodu Furlan, priučil se je bil pa dobro slovenskega jezika in je bil jako priljubljen pri svoji stotniji. Dne 10. t. m. bil je sijajen pogreb.

— (Morskega psa,) dolzega kakih sedem metrov videl je te dni kapitan parobroda „Hrvat“ g. Roman Lovrič blizu Novega in je to naznanil pomorskemu uradu na Reki.

— (Zagrebsko narodno gledališče) utegne dobiti novega intendanta. Govori se, da se vrše pogajanja z gosp. Iv. pl. Hreljanovićem, opernim pevcem, ki je zadnja leta večkrat priredil v Zagrebu na svoje stroške operne predstave. Ako bode g. Hreljanović res imenovan intendantom, ustanovila bi se zopet stalna opera v Zagrebu.

Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!

Književnost.

— Slovensko-nemški slovar. Izdan na troške rajnega knezoškofa Ljubljanskega Antona Alojzija Wolfa. Uredil M. Pleteršnik. Peti sešitek. V Ljubljani. Založilo in na svetlo dalo knezoškofstvo. Tiskala Katoliška Tiskarna, 1893. Str. 321 — 400. Ta sešitek obseza slovarsko gradivo od besede iz molé do vati do besede klajnik.

— „Popotnik“, glasilo „Zaveze slovenskih učiteljskih društev“ ima v št. 13. sledečo vsebino: Poziv; — L. Lavtar: Učni načrt za računstvo v štirirazredni ljudski šoli; — Skrb za ljudsko šolo v Gorškem dež. zboru; — Pedagogički razgled; — Šolstvo na Kolumbijevi razstavi v Čikagu; — Slovstvo; — Društveni vestnik; — Dopisi in druge vesti; — Natečaji.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 12. julija. „Wiener Ztg.“ prijavlja koncesijsko listino za lokalno železnico Podklošter — Sv. Mohor. Koncesija je podeljena Feliksu Mottonyju, Francu Lamprechtu in Ivanu Gasserju.

Dunaj 12. julija. Tajnik tukajšnjega srbskega poslanstva, Barlovac, odpotoval je v Karlove vari, da izroči ondu mudečima se bivšima ministroma Ribarcu in Kundoviću poziv, naj se prideta dne 15. t. m. v skupščino zagovarjat.

Dunaj 12. julija. Pogajanja radi trgovinske pogodbe z Rumunsko so se zaustavila do jeseni.

Peterburg 12. julija. Uradni list prijavil včeraj naredbo finančnega ministerstva, s katero se po trgovinski pogodbi Franciji dovoljene minimalne carine dovoljujejo tudi vsem drugim državam, izvzemši Avstro-Ogersko,

Nemčijo, Združene države in Peru. Ta naredba stopi v veljavo dné 25. t. m.

Berolin 12. julija. Carevič se pripeljal včeraj popoldne. Na kolodvoru postaje Wildpark pozdravil ga je cesar. Carevič se odpeljal po noči. Cesar spremil je careviča na kolodvor in se srčno poslovil.

Berolin 12. julija. Vlada je baje sklenila, da zaključi tekoče zasedanje drž. zbora dné 18. julija.

London 12. julija. Pri razpravi o home-rule predlogi primeril se viharen prizor. Brodnek trdil, da so Irci sicer jezični ali duševno inferijorno pleme, kar je imenoval Sexton surovo impertinenco. Nacionalisti so mu burno pritjali. Sexton zapustil na predsednikovo zahtevanje dvorano ali šele po daljšem ugovarjanju.

London 12. julija. Reuterjev bureau javlja iz Rio Grande, da je ondtni položaj jako kritičen.

Vse one čestite p. n. naročnike, katerim smo danes pridelali nakaznice, prosimo uljudno, da nam blagovolé naročnino uposladi do 17. t. m., ker drugače jim bo list brezpogojno ustavljen.

Upravištvo „Slovenskega Naroda“.

„LJUBLJANSKI ZVON“

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrt leta 1 gld. 15 kr.

Tujci:

11. julija.

Pri **Malič:** Dettelbach, Obach iz Gradca. — Dinkelpiel iz Trsta. — Schmidt iz Prage. — Homser iz Berolina. — Thoma iz Budimpešte. — Verderber iz Kočevja. — Schreyer iz Maribora. — Šega iz Vipave. — Sušnik iz Škofje Loke. — Kosneč iz Zagreba. — Pokorny, Zaplotnik, Theimer, Renzenberg, Föderl, Sinnreich, Rum, Lewis, Löwenstein, Volk z Dunaja.

Pri **Slonu:** Ripp, Wild, dr. Borčič iz Gradca. — Melač iz Kamnika. — Vogel, Felber, Wagner z Dunaja. — Dr. Bedini iz Reke.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
11. julija	7. zjutraj	731.4 mm.	18.8° C	sl. vzh.	jasno	
	2. popol.	732.4 mm.	29.6° C	sl. jzh.	jasno	0.00 mm.
	9. zvečer	732.3 mm.	21.6° C	sl. jzh.	obl.	

Srednja temperatura 23.3°, za 4.4° nad normalom.

Dunajska borza

dné 12. julija t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	97.85	gld.	97.75
Srebrna renta	97.45	—	97.50
Zlata renta	118.40	—	118.30
4% kronska renta	97.10	—	97.15
Akcije narodne banke	984.—	—	984.—
Kreditne akcije	336.75	—	336.75
London	123.55	—	123.65
Napol.	9.82	—	9.82 1/2
C. kr. cekini	5.85	—	5.86
Nemške marke	60.50	—	60.55
Italijanski bankovci	46.30	—	—
Papirnat rubelj	1.30	—	—

Dné 11. julija t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	147 gld. 75 kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	192 „ 50 „
Ogerska zlata renta 4%	115 „ 45 „
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128 „ — „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi.	121 „ 75 „
Kreditne srečke po 100 gld.	197 „ — „
Rudolfove srečke po 10 gld.	23 „ 30 „
Akcije anglo-avst. banke po 200 gld.	151 „ — „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	259 „ — „

Zahvala.

Za premnoge znake presrečnega in iskrenega sožalja, koje smo prejeli povodom smrti nepozabnega sina, oziroma brata in svaka, gospoda

Josipa Pollak-a

c. kr. okrajnega komisarja v Radovljici,

za krasne darovane vence in za mnogobrojno spremstvo k poslednjemu počitku predrazega ranjcega izrekamo vsem najiskrenejšo in najglobljejo zahvalo, osobito pa še gg. uradnikom tukajšnjega c. kr. okrajnega glavarstva ter tako obilno došlim gg. c. kr. uradnikom Ljubljanskim in Radovljiškim.

V Kranji, dné 9. julija 1898.

(727) **Zalujoči ostali.**

Moč in učinek

Jedino pristnega angleškega

čudotvornega balzama.

Jedino me-to, kjer se proizvaja in ga je moči dobiti, je lekarna „pri angelju varuhu“

A. Thierry-ja v Pregradi, Hrvatska.

Ta balzam se rabi vnanje in se tudi použije. On je: 1. **Neprekošeno zdravilo pri vseh plućnih boleznih in boleznih na prsih, ublažuje katar, ustavlja izmetavanje, leči bolešni kašelj in celo zastarele take bolezni.** 2. Izvrstno deluje pri vnetju na vratu, hripavosti itd. 3. Prežene korenito vsako mrzlico. 4. Leči vsako bolezen na jetrih, na želodcu in v črevih, osobito želodčni krč, ščipanje in trganje v želodcu. 5. Vzame bolečine in leči zlato žilo in šuljeve. 6. Deluje kot mečilo in čisti krevi in obistij, prežene težkomiselnost in melanholijo in poživlja tek in prebavo. 7. Služi izvrstno pri zobobolu, votlih zobeh, ustni gnilobi in vseh zobnih in ustnih boleznih. 8. Je dobro sredstvo proti črvo, trakuljam in pri božjasti. 9. Je jako čudotvorno sredstvo za vse rane, stare in sveže, naroge, ušén, mozolje, bradavice, opekline, zmznene ude, kraste, garje in prišče, razpokane in hrapave roke, prežene glavobol, šumenje, trganje, protin, bol v ušesih itd., kar je vse natančneje povedano v navodu o porabi. 10. Domače sredstvo je to, čigar uspeh je nedvojen, ki je jako rečno, ce neno in povsem neškodljivo in ne bi smelo manjkati v nijedni ožitelji kot prvi pomoček. Jedna sama skušnja bode več dokazala in prepričala, nego to naznanilo. Pristen in nepopačen je ta balzam le, če je vsaka stekleničica zatvorjena s srebrno puščico, v katero je utisnena moja trdka: „**Adolf Thierry, lekarna „pri angelju varuhu“ v Pregradi**“, če je vsaka stekleničica previdena z rdečo etiketo in zamotana v navodilo o porabi, na kateri se nahaja ista varstvena znamka z istim tekstom, kakor je tu zgoraj natiskano. Vsi drugi balzami, ki niso z mojo puščico zatvorjeni in nimajo teh znakov, so posneme in ponarejanja in sodružujejo v sebi prepovedane in škodljive drastične tvarine, kakor „aloë“ in tako dalje in je vsak tak balzam zavračati. Posnemalci in ponarejalci mojega jedino pristnega balzama se sodnijsko po meni najstrožje zasledujejo na podlagi zakona o zaščitenji znamk, isto tako vsi preprodajalci ponarejanj. Izvedenško spričalo visoke kr. deželne vlade (št. 5782 B. 6105) izkazuje glasom analitiškega izvida, da ne sodružuje moj preparat nikakih prepovedanih ali zdravju škodljivih tvarin. **Kjer ni nikake zaloge mojega balzama, naj se naročuje direktno in naj se adresira: „Lekarna „pri angelju varuhu“ A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogateu-Slatini.“**

— Pošilja se poštne prosto na vsako postajo Avstro-Ogerske 12 malih ali 6 velikih steklenic za 4 krole, 60 malih ali 30 velikih steklenic stane 12 kron 60 vin., poštne prosto v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 velikih steklenic 5 kron, 60 malih ali 30 velikih steklenic 15 kron. Pošilja se le proti povzetju ali če se denar preje vpošlje. (723—1)

Adolf Thierry
lekarnar v Pregradi pri Rogateu-Slatini.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v **srednjeevropskem času.**

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 12. uri 05 minut po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregenz, Zürich, Genf, Pariz, Steyr, Linc, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 minut zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 minut dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 20 minut popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Linc, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 5. uri 55 minut zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmunden, Ischla, Ausseea, Pariza, Genfa, Züricha, Bregenza, Inomosta, Zella am See, Lend Gasteina, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 11. uri 27 minut dopoldne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Draždan, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Inomosta, Linca, Ljubna, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Ob 4. uri 53 minut popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.

Ob 9. uri 27 minut zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 18 minut zjutraj v Kamnik.

2. „ 05 „ popoldne v Kamnik.

6. „ 50 „ zvečer v Kamnik.

10. „ 10 „ zvečer v Kamnik (ob nedeljah in praznikih).

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 51 minut zjutraj iz Kamnika.

11. „ 15 „ dopoldne iz Kamnika.

9. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.

8. „ 55 „ zvečer iz Kamnika (ob nedeljah in praznikih).

Srednje-evropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej. (12—149)

Hišo

z vsemi h kmetiji spadajočimi poslopji ter 12 oral njiv in travnikov, vse v najboljšem stanju, prodaja pod ugodnimi pogoji lastnik Miha Šemerl v Dolenjem Logateci. (725—1)

Ljubljana

Mestni trg št. 10.

Ljubljana

Mestni trg št. 10.

Najboljše in najceneje

kupuje se

železo, železnina, okove, cement itd.

pri

Andrej Druškoviču

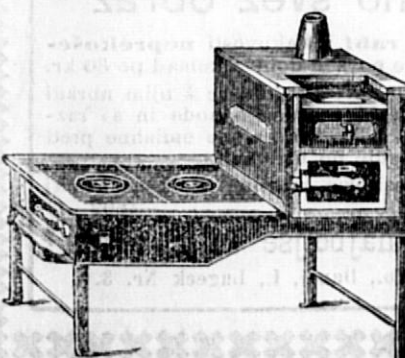
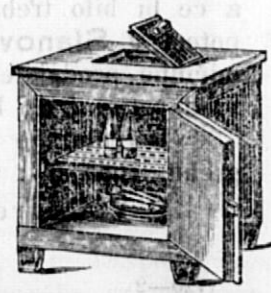
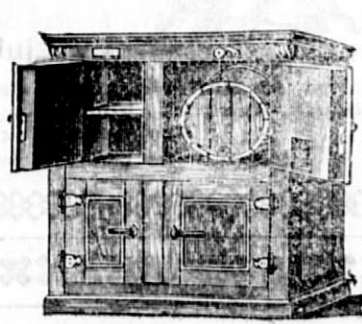
v Ljubljani

na Mestnem trgu št. 10.

Zaloga

nagrobni križev, štedilnikov, finih žag, ledenic

(541—12) po najnižji ceni.

!Mošt!

Ne kupujte inozemskih receptov za mošt, ker so predragi in tudi nepopolni.

Kdor si hoče napraviti sam dobro in zdravo

domačo pijačo

naj se potruži k

Ivanu Sajovitz-u

v Gradci, Murplatz št. 1, „pri črnem psu“,

tam se dobé vsi predmeti, ki so potrebni k temu, in se plača za polovnjak zajedno z receptom samo 5 gld. 50 kr.

Po izrekih in dopisih mnogobrojnih naročiteljev gospoda **Ivana Sajovitz-a**, so isti z njegovim receptom za napravljeno mošta jako zadovoljni, ker dobé za majhen denar izboren mošt. (719-2)

Na najnovejši in najboljši način

umetno

(694-3)

zobe in zobovja

nastavlja brez vsakih bolečin ter opravlja plombovanja in vse zobne operacije, — odstranjuje zobne bolečine z usmrtenjem živca

zobozdravnik **A. Paichel**,

poleg čevljarskega mostu, v Köhler-jevi hiši, I. nadst.

Dr. Friderika Lengiel-a

Brezov balzam.

Že sam rastlinski sok, kateri teče iz breze, ako se navrti njeno deblo, je od pamtveka znan kot najizvrstnejše lepilo; ako se pa ta sok po predpisu izumitelja pripravi kemičnim potom kot balzam, zadobi pa čudovit učinek.

Ako se namaže zvečer z njim obraz ali drugi deli polti, očijo se že drugi dan neznatne luskine od polti, ki postane vsled tega čisto bela in nežna.

Ta balzam zgleda na obrazu nastale gube in kožave pike ter mu daje mladostno barvo; polti podeluje beloto, nežnost in čvrstost; odstrani kaj naglo pege, žoltavost, ogerce, nosno rdečino, zajedce in druge nesnažnosti na polti. — Cena vrču z navodom vred gld. 1.50. (234-10)

Dr. Friderika Lengiel-a

BENZOE-MILO.

Najmilejše in najdobrodejnejše milo, za kožo nalašč pripravljeno, 1 komad 60 kr.

Dobiva se v Ljubljani v Ub. pl. Trnkoczy-ja lekarni in v vseh večjih lekarnah. — Poštna naročila vsprejema **W. Henn**, Dunaj, X.

Najboljše sredstvo proti kužnim boleznim!

Najčistejša alkalična kiselica, najboljša osvežujoča namizna voda.

Nizke cene.

Prospekti zastoj.

Zaloga v Ljubljani pri **J. Lininger-ju**.

Ravnateljstvo: v kopališči Radenskem (Štajersko).

Gostilnica

v Vegovih ulicah št. 10

se oddá pod ugodnimi pogoji na račun, oziroma tudi v najem.

Več se izvé pri lastniku.

(726-1)

Letno stanovanje.

V Podbrezjah (Birkendorf) se oddasta dve lepi sobi z lepo notranjo opremo in kuhinjo s štedilnim ognjiščem za 50 gld. za čas dveh mesecev. — Več pri lastniku **Mat. Kemperle-tu**, po domače **Glinovcu**.

Hiša na prodaj.

Hiša v dobrem stanu, na lepem prostoru, z velikim vrtom, njiivami in gozdom, pri sv. Duhu, blizu kolodvora „Škofja Loka“, lastna posestnice **Katarine Kovačič**, cenjena na 2735 gld., bo dné 20. julija, oziroma 17. avgusta prodana na očitni dražbi pri sodišču v Škofji Loki. (702-3)

Za večje cerkveno delo, več oltarjev, se iščeta

dva izurjena pomagača za stuk-mramorna dela.

Delo se začne v začetku meseca avgusta.

Ponudbe je poslati **J. Clausen-u**, slikarju mestne župne cerkve v Szabadki na Ogorskem. (713-2)

Za želodec.

(332-25)

Trnkoczy-jev

Cognac - grenčec

steklenica 50 kr., 12 steklenic 5 gld.

Slasten!

Učinkuje na želodec osvežujoče, krepilno, vzbuja tek in pospešuje probavo.

Dobiva se pri

Ubaldu pl. Trnkoczy-ju

lekarnarju v Ljubljani.

— Pošilja se z obratno pošto. —

Za želodec.

Fine in cenene

šivalne stroje

za koje se 5 let garantuje

priporoča pod zelo ugodnimi plačilnimi pogoji

F. DETTER

v Ljubljani, na Starem trgu št. 1.

Zaloga šivalnih in kmetijskih strojev, prodaja strojevih delov, šivank, sukanca, bombaža, svile i. t. d., kakor tudi vsakovrstnega drobnega blaga za krojače in šitlje. (633-8)

Popravila strojev izvršujejo se točno in po ceni.

Naše najboljše in najcenejše toaletno milo je.

Doering'ovo milo

S SOVO.

Lepa polt, mladostno svež obraz

dosega se in se ohranjuje po vsakdanji rabi v kakovosti neprekošenega **Doering-ovega mila s sovo**, ki se povsod dobiva komad po 30 kr.

To milo je tako voljno, čisto, strogo nevtravno, da se z njim ubrani ono, česar prouzučujejo druga mila, ki v sebi sodružujejo sode in s razjedljiva, namreč: polt ne postane rdeča ali bakrobarvna, ne omlahne pred časom in ne zvene, ne peče in se ne razteguje po umivanju.

Kdor se hoče ogniti takim pojavom, oziroma kvarnim učinkom, kupuj za svojo toileto (602-1)

Doering-ovo milo s sovo — najboljše milo svetá!

Generalno zastopstvo: **A. MOTSCH & Co.**, Dunaj, I., Lugeck Nr. 3.

Izborno proti boleznim žolodca

Rogaška deželna kisolina

Tempeljska

in Styrijska slatina.

Vedno sveža, jedrovita polnitev

v novo zgrajenem polnilnem rovu od neposrednega dotoka iz vreleca.

Dobiva se: Pri slatinarstvu v Rogatcu in na Slatini; v Ljubljani v vedno sveži napolnitvi v vseh prodajalnicah mineralnih vód, v specerijskih prodajalnicah in droguerijah, ki so na dobrem glasu, ter v lekarnah. (398-4)

Dr. Mirko Crnčić, kr. javni bilježnik, kot sodnijski poverjenik.

Št. 18 — 1893.

II.

Oglas dražbe.

S tem se daje splošno na znanje, da sem vsled odloka kr. okrajnega sodišča v Zagrebu od 18. junija 1893, št. 19.551 gr. odredil prostovoljno javno prodajo raznovrstnih premičnin in osobito raznovrstnega vina kaci 561 vedrov z vinskim posodjem, ki spadajo v zapuščino pokoj. **Vatroslava Folnegovića**, načelnika občine Sesevtske, in sicer na dan

24. julija t. l. ob 8. uri dopoldne in ob 3. uri popoldne

a če bi bilo treba, tudi na sledeče dni na lici mesta v **Maksimiru**, potem v **Slanovcu pri Zagrebu**, kjer se bodo zapuščinske premičnine prodajale najboljšemu ponuditelju tudi pod inventarsko cenilno vrednostjo, toda le proti gotovemu plačilu.

Inventar je vsakemu na vpogled v moji uradni pisarni v Zagrebu, Ilica hiš. šte. 28, II. nadstropje.

V Zagrebu, dné 3. julija 1893.

Kr. javni bilježnik kot sodni poverjenik:

Dr. Mirko Crnčić l. r.

(720-2)